

Statistika delnjołužiskich Serbow.

I. Wopisanje delnjołužiskeho Serbowstwa.

(Z lěta 1880.)

Zawod.

Běch sebi hižo dawno předewzał, raz cyły delnjoserbski kraj přepućować, zo bych jón, runjež hižo wjele stron· derje znajach, dospołnje zeznał a pódla přepytał, kak daloko mjezy Delnjeho Serbowstwa nětka du a hač je wot lěta 1843, w kotrymž naš J. E. Smolef z druhim zwjazkom serbskich ludowych pěsničkow prěnju serbsku ethnografisku khartu wuda, wopravdže telko so přeněmčilo, kelkož Richard Andree we swojej znatej knižcy „Wendische Wanderstudien (1874)“ wudawa. Tuto swoje předewzaće wuwjedźech we wulkich prózdninach lěta 1880 pućuo ze swojim přečelom k. rěčnikom Alfonsom Parczewskim přez tři njedźele nimale po cyłych Delních Łužicach. Doļho njemějach dla druhich nuznych a njewotstorčnych džěłów khwile swoje tehdy činjene zapiski wobdžělać a za čišć spřihotować. W zašlým lěće 1883 skónčne sebi čas wotdobyh a započach kruchi ze swojego pućowanja we „Łužicy“ (ča. 4, 6, 7) pod napismom: „Dundanki a dróhowanki po Delních Serbach“ wozjewjeć, ale bórzy widźach, zo dyrbju z tutymi nastawkami dla jich wobšernosće pak lěta doļho pokračować pak wjetši džěl kóždeho čisła pjelnić. Woboje by wězo njespodobne bylo. Tuž wobzamknuch nazhonjenja z tutoho swojego dróhowanja skónčne donapisać a wospjetujo tamnaj nastawkaj z Łužicy zhromadnje w časopisu Maćicy Serbskeje zjawnosći přepodać, myslo sebi, zo budže tola tomu a druhemu zajimawo zhonić, kak so w Delních Serbach wěcy maju. Za přichodne generacije pak to njech je swědčenje wo zrudnym postawje našich delnjoserbskich bratrow w lěće 1880. Chcu pak tu wšo „sine ira ac studio“, sprawnje, bjez debjenja a

1*